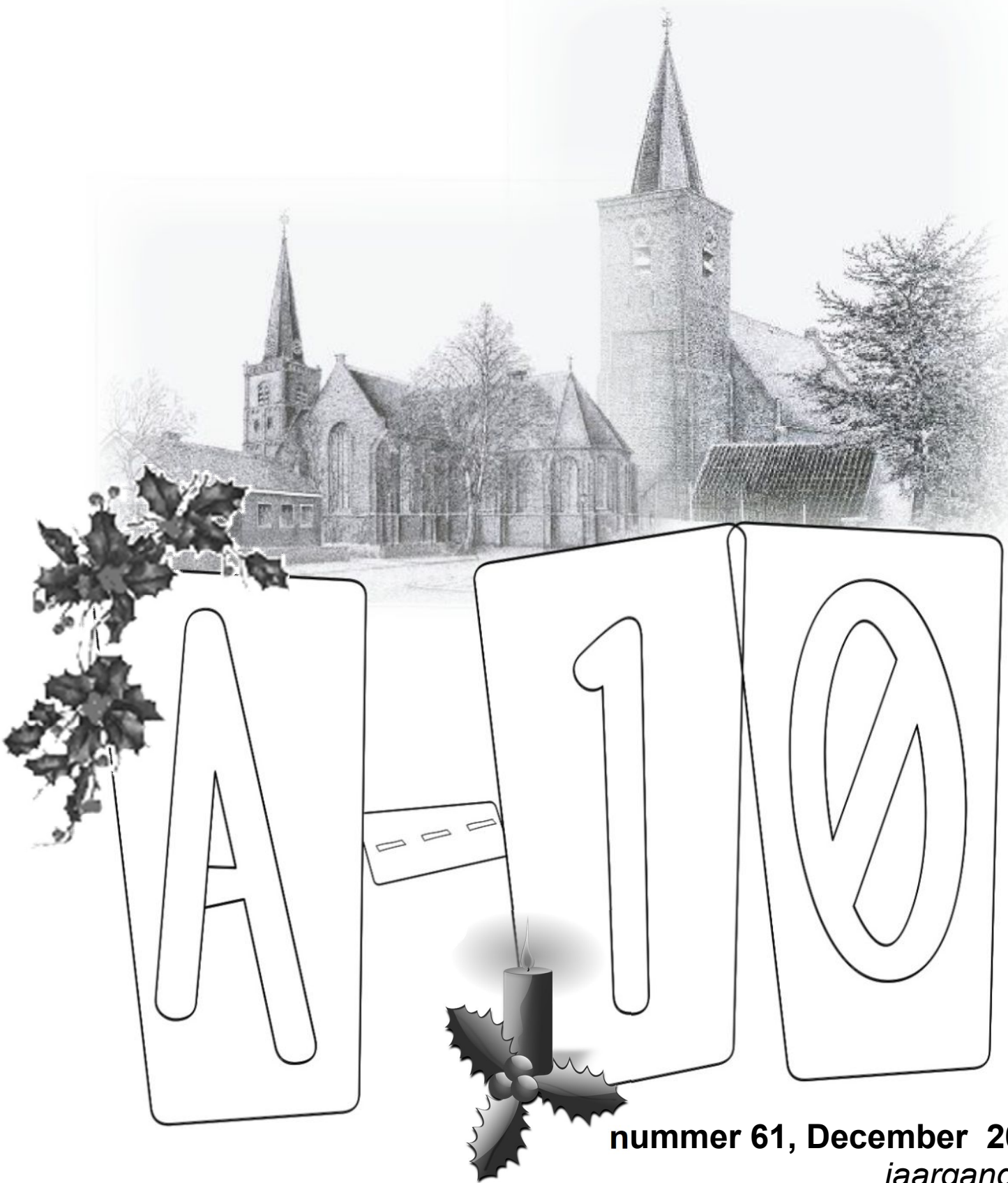

“Want een Kind is ons geboren...”

nummer 61, December 2017
jaargang 19

INHOUD

COLOFON	2
VAN DE REDACTIE	2
KERKRENTMEESTERS	3
GROET UIT COPACENI	4
JV WEEKEND	6
STICHTIN GAVE.....	7
KERKGESCHIEDENIS.....	8
ISRAEL.....	11
ZONDAGSRUST	13
DE KERSTPLAAT	13
VOOR JOU – voor de allerjongsten	15
VOOR JOU – 12 MIN	16
VOOR JOU – 12 PLUS	16
KERSTVERHAAL	17

COLOFON

A-10 is een blad voor onderling verkeer in de Hervormde gemeente te Ameide – Tienhoven. A-10 verschijnt drie á vier maal per jaar.

Redactie: Coby Bos, Inge Kool (opmaak),
Ton de Kruijk (hoofdredacteur),
Wim Streefkerk.

Met medewerking van: Krijn v/d Ham, Elise van Straten, Jan den Oudsten, Addy Versluis, Nadine vd Reede

Redactieadres: Ton de Kruijk,
Hoepmakerstraat 5, 4233 GM Ameide,
a10@pkn-ameide-tienhoven.nl

VAN DE REDACTIE

Wat gaat een jaar toch snel, nog even en 2017 is weer voorbij.

Het is december en veel mensen hebben dan vrij rond de feestdagen. Even weg uit de dagelijkse sleur, gewoon even niets hoeven en thuis wat dingen doen.

Kerst en oud & nieuw vieren en weer opladen voor het nieuwe jaar.

Dus heb je ook tijd om de A-10, gevuld met diverse artikelen, te lezen.

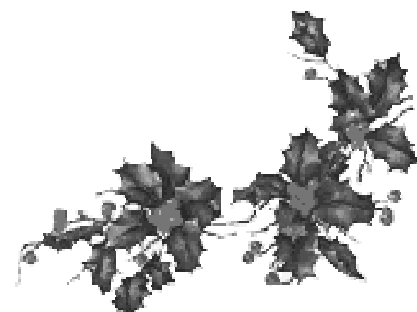
Behalve dat er stukjes worden geschreven voor in de A-10, wordt deze ook samengesteld door het team en moet alles uiteindelijk ook worden gekopieerd en in elkaar geniet.

Dit wordt gedaan door Jan Veen en Karel Viezee. Naast de A-10 kopiëren zij ook veel werk voor de gemeente. Waaronder ook de liturgie voor de bijzondere diensten. Denk hierbij aan diensten met eigentijds accent, opendeur-, doop-, Kerst- en Pasendiensten enz.

Zo zijn er op de achtergrond meer mensen voor de gemeente bezig zonder dat dit altijd zichtbaar is voor een ieder, het is goed om daar eens bij stil te staan.

Namens het Team wens ik u en jullie Gezegende Kerstdagen een voorspoedig 2018

Ton de Kruijk

KERKRENTMEESTERS

Kerkbalans

Op dit moment worden de laatste voorbereidingen voor de actie kerkbalans 2018 afgerond. We gaan op DV 6 januari 2018 (traditiegetrouw de eerste zaterdag van het nieuwe jaar) de enveloppen inpakken en deze worden in de week van 22 januari bij u bezorgd en in de week van 29 januari weer opgehaald.

U kunt de ophalers een grote dienst bewijzen als de antwoordvelop klaarligt op 29 januari.

Daarnaast zijn er nog een aantal toezeggingen voor kerkbalans 2017 niet overgemaakt. Kunt u dat deze maand nog nakijken en indien van toepassing in orde maken?

Ontruimingsoefeningen

Na de ontruimingsoefeningen in 2015 en 2016 in de kerk van Ameide zijn er dit jaar ontruimingsoefeningen geweest in De Hoven (de zondagsschool) en in de kerk van Tienhoven. Beide oefeningen zijn goed verlopen en we hebben onze veiligheids- en ontruimingsplannen kunnen uitbreiden dankzij de opgedane ervaringen.

Op 29 november jl. hebben we in de kerk van Ameide samen met de koster, deurwachters (collectanten) en kerkrentmeesters het veiligheids- en ontruimingsplan van de kerk van Ameide doorgesproken en bijgewerkt. Het is de bedoeling om begin volgend jaar weer een ontruimingsoefening te houden. Naar verwachting gaan we dan oefenen om zo snel mogelijk een deel van de kerk te ontruimen. Daarbij is de medewerking van iedereen in de

kerk belangrijk. Evenals de vorige keren zal de koster de oefening aankondigen en is het zaak zijn instructies goed op te volgen. Om het mogelijk te maken om een deel snel te ontruimen moeten de mensen in de andere delen van de kerk eerst blijven zitten om zo iedereen de gelegenheid te geven het te ontruimen gedeelte zo snel mogelijk te verlaten.

Voorbeeld: Als het koor (waar je de kerk binnenkomt) snel ontruimd moet worden blijven de mensen in de rest van de kerk eerst zitten en wachten tot de koster het sein geeft dat iedereen naar buiten kan gaan.

Als er een rij ontstaat (bv bij de uitgang in de beuk) dan s.v.p. naar het orgel lopen.

We zullen hopen dat dit nooit in het echt nodig zal zijn, maar door de procedures regelmatig te oefenen zijn we er beter op voorbereid als er toch een keer iets gebeurt.

Geluidsinstallatie Ameide

Eind september zaten we ineens bij een trouwdienst zonder geluid. De versterker bleek defect maar de koster kon gelukkig dankzij de telefonische ondersteuning van de leverancier het euvel verhelpen. Omdat de geluidsinstallatie inmiddels 26 jaar oud is en de leverancier al eerder heeft aangegeven de betrouwbaarheid niet langer te kunnen garanderen is, hebben we 2 bedrijven uitgenodigd om een offerte te maken voor een nieuwe installatie. Het is buitengewoon irritant als er problemen zijn met het geluid in de kerk en slecht voor de bloeddruk van de koster. Enkele jaren geleden hebben we daarom de reversmicrofoon van de dominee al eens vervangen en nu dus de rest. We

willen dan tevens nieuwe geluidsboxen ophangen die geschikt zijn voor zowel muziek als spraak, zodat het niet meer nodig is om losse boxen te plaatsen en kabels te monteren wanneer de muziekgroepen in de kerk spelen. Als we dan toch bezig zijn in de kerk om de bekabeling aan te passen willen we van de gelegenheid gebruik maken om de kabels alvast te trekken die nodig zijn om onze kerkdiensten in de toekomst ook in beeld uit te zenden via kerkomroep.nl. Voor het echter zover is dat we ook daadwerkelijk overschakelen naar beeld, zullen we u uitgebreid informeren over de privacy protocollen die dan in werking treden omdat we niet zomaar alles mogen uitzenden. De kerkgangers en predikanten moeten hiervan op de hoogte zijn en het is niet de bedoeling om, zoals wel eens op TV te zien is, de kerkgangers te filmen.

JdO

GROET UIT COPACENI

Brief van Florin

Geliefde broeders en zuster in Christus,

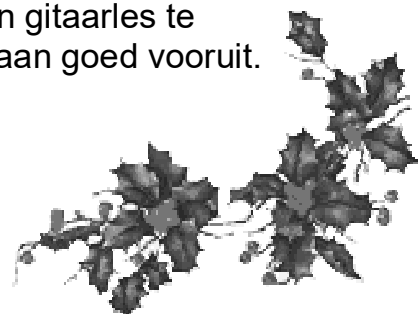
Laat mij u / jullie eerst iets vertellen over de gemeente.

De kerk heeft 26 leden. In de kerkdienst zijn er meestal 35 – 40 mensen (inclusief kinderen en jongeren).

Het jeugdwerk groeit erg de laatste 2 maanden; van ongeveer 25 kinderen tot nu meer dan 40. In november-december komen er wel vaker meer kinderen, omdat ze met kerst een geschenk krijgen. De kinderen vinden het erg leuk om te komen. Na de bijeenkomsten geven we ze iets lekkers. Veel van de kinderen die bij ons naar de club komen, zingen op school ook de liedjes die ze bij ons leren en de leerkrachten vinden dat goed.

De bijeenkomsten voor de jongeren zijn niet veranderd. Sommige jongelui gaan nu naar een hogere school in andere steden en ze kunnen daardoor niet meer naar de bijeenkomsten komen. Op vrijdagavond komen er meestal 15 – 20 jongelui en soms hebben we heel serieuze gesprekken en die duren dan tot half 10 / 10 uur. Sommige jongelui komen ook regelmatig naar de kerk en ze willen echt Christus volgen.

Op vrijdag en zaterdag zijn er ook gitaarlessen voor de kinderen en jongelui. Dat doe ik niet alleen, ook een vriend van me uit Sibiu komt elke week om de kinderen gitaarles te geven. Sommigen gaan goed vooruit.

Op school zit ik nu in de ouderraad en op een dag spraken we over enkele problemen op school. De leerkrachten vertelden over een jongen in de 6e klas. Hij is de enige die rookt op school. Zijn vader erkent hem niet, zijn moeder heeft hem in de steek gelaten en hij wordt opgevoed door zijn grootmoeder, die oud en ziek is. Ik weet niet hoe deze jongen over ons gehoord heeft, maar sinds enkele weken komt hij nu naar onze kerk. Niet alleen naar de kinderclub, maar ook naar de zondagse erediensten. Hij woont meer dan 3 km verderop. Hij komt samen met andere kinderen uit zijn buurt en ik breng hem na afloop weer thuis.

In oktober zijn er 2 vrouwen bij ons gedoopt. Beide waren een jaar geleden bij een andere doopdienst, die we toen hadden in een tent naast de kerk. Beide hebben Jezus aangenomen als hun redder en hebben nu openbare belijdenis gedaan. De oudste van die 2 had gezegd dat ze zich nooit zou bekeren en ze was erg onvriendelijk voor haar dochter die al tot bekering was gekomen. En nu, na jaren heeft ze ook Jezus mogen aannemen! Ook haar zuster komt nu regelmatig naar de kerk. Ook zij wil belijdenis gaan doen. Ook een dochter van die zus met haar man komen nu naar de kerk.

Elke laatste zondag van de maand hebben we een speciale collecte voor de bouw van een nieuwe kerk. We hebben echt een ander gebouw nodig. Als er een speciale dienst is, is de zaal propvol. We zijn begonnen met het papierwerk en we wachten nu op een bouwvergunning van de gemeente.

Onlangs heeft Costel, een broeder uit de gemeente die ons tot grote steun is, een auto-ongeluk gehad. Hij was met 3 zusters uit onze gemeente op weg naar een bijeenkomst in een naburige stad. Een vrouw heeft een week in het ziekenhuis gelegen. Dit ongeluk bracht ook veel kosten met zich mee (mensen zijn hiervoor niet verzekerd). Costel is erg ontmoedigd door deze tegenslag. Bid alsjeblieft voor hem!

Tenslotte, geliefde broeders en zusters; er is weer een jaar voorbij en we vieren binnenkort weer Gods liefde voor ons, omdat Hij zijn Zoon naar ons toe heeft gezonden. Moge God u en jou in het komende jaar dichter bij Hem brengen en u en jou kracht geven om Hem te dienen, moge Hij vrede geven in jullie hart en in jullie huizen en bovenal liefde voor onze Heer en voor de mensen om ons heen.

Jezus is de reden waarom we kerstfeest vieren. Hij komt terug...en Hij komt spoedig!

2 Cor. 13:13-14

Verbonden in Hem,
Rut en Florin Guguianu

JV WEEKEND

Ook dit jaar zijn we weer met de JV op JV-weekend geweest. Dit jaar hadden we een hele luxe accommodatie in Hellendoorn. We beschikten zelfs over een eigen openhaard.

Speciaal was dit weekend zeker voor de nieuwe JV leden, hun eerste weekend weg met de JV. Het thema voor de ontgroening was dit jaar "kostschool". Hun eerste opdracht was om op vrijdag (vertrekdag) in uniform naar het JOT te komen. Verder moesten zij deze avond opdrachten uitvoeren. Deze opdrachten stonden in het teken van "samenwerken" en het elkaar nog beter leren kennen. Tot slot hebben we die avond nog een bosspel gedaan waaraan iedereen fanatiek meedeed!

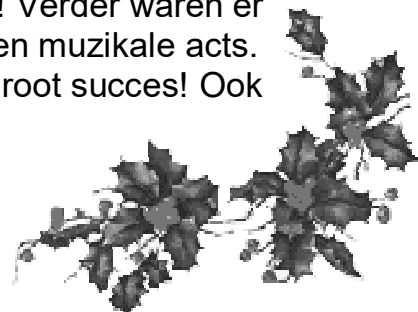

Op zaterdag zijn we na het ontbijt begonnen met de goedmorgen gesprekjes en een Bijbelstudie. Daarna zijn we verder gegaan met de ontgroening. De groentjes moesten bij meerdere docenten een lesprogramma volgen. Zo moesten ze bijvoorbeeld bij het vak "crea" een voetschildering maken van een Bijbelverhaal. Dit was erg leuk!

Op zaterdagmiddag moesten we aan de hand van opdrachten en een kompas een bepaalde route volgen. Het zoeken van de juiste route ging bij de meeste groepjes verkeerd, maar gelukkig kwamen we na een beetje logisch nadenken weer veilig bij onze accommodatie.

Na deze activiteit was iedereen wel toe aan een heerlijk bordje patat. Na het eten begon de voorbereiding van de bonte avond. Iedereen was druk in de weer voor de acts die door de jury beoordeeld zouden worden. De bonte avond werd ingeleid met het spel "jongens tegen de meiden". Er werden gekke, vieze maar zeker intelligente testen gedaan om te kijken wie er uiteindelijk zou winnen. Dat waren natuurlijk de meiden! Verder waren er grappige, creatieve en muzikale acts. De avond was een groot succes! Ook

kregen de nieuwe leden een certificaat. Die grepen dit moment aan om de ontgroeningscommissie terug te pakken met heerlijke slagroom.

Zondag zijn we met elkaar naar de kerk geweest in Hellendoorn. Na de dienst kregen we zelfs nog een rondleiding door de kerk. Toen we weer terug waren in het huis hebben we lekker een kop koffie gedronken en was het tijd om alvast onze spullen in te pakken. Na het middageten kwamen Theo en Joop nog even langs namens de kerkenraad en hebben we met elkaar gesproken over het thema #metoo. Na het avondeten hebben we het huisje opgeruimd en werd het tijd om weer naar huis te gaan. We kunnen terugkijken op een mooi weekend.

Nadine v/d Reede

STICHTIN GAVE

Vrijwilligerscoördinator bij Stichting Gave.

Beste gemeenteleden,

sinds enkele weken mag ik 16 uur per week werkzaam zijn onder vluchtelingen bij stichting Gave. Onze stichting probeert kerken en vluchtelingen bewust te maken van hun Bijbelse roeping om 'de vreemdeling' gastvrij te ontvangen. Daarnaast inspireert, traint en ondersteunt Gave vrijwilligers om contacten met vluchtelingen op te bouwen om zo Gods liefde uit te stralen. Ik ben Vrijwilligerscoördinator op het azc te Leersum. Ik help vrijwilligers bij het organiseren van activiteiten en ik probeer kerken en scholen te betrekken bij activiteiten op het azc. Daarnaast ben ik werkzaam op het kantoor van Gave. Ik houd me bezig met het evalueren en ontwikkelen van E-learning programma's die voor vrijwilligers gemaakt zijn. Daarnaast zal ik ook in het land presentaties gaan geven aan vrijwilligers over het omgaan met vluchtelingen.

Stichting Gave keert geen regulier salaris uit, maar werkt met een achterban. Dat betekent dat mijn man en ik voor een groot deel afhankelijk zijn van giften. Dit is een spannende stap in vertrouwen, omdat we niet weten hoe God zal gaan voorzien. Ook vraag het om een andere visie op geld te ontwikkelen. Het geld dat we hebben, is een gift van God en dat mogen we inzetten voor onze eigen levensonderhoud, maar God vraagt

ook van ons om het te delen.
Om het werk onder vluchtelingen te blijven doen, wil ik u vragen om te overwegen of u mij eenmalig of maandelijks financieel zou willen steunen.

U kunt een geldbedrag overmaken naar: NL12 INGB 0006 4077 21 t.n.v. Stg Gave t.b.v. Elise van Straten.

Daarnaast geef ik een aantal keer per jaar een nieuwsbrief uit. Als u deze wilt ontvangen, kunt u een mail sturen naar: abc.elise@outlook.com. Als laatste wil ik u vragen of u wilt bidden voor het vluchtelingenwerk in Leersum, maar ook in Ameide en andere plaatsen, zodat Gods liefde voortgang mag vinden onder vluchtelingen.

Elise van Straten

KERKGESCHIEDENIS

Maarten Luther (deel 3)

In deel twee zijn we gestopt met de stellingen die Luther had geschreven en openbaar gemaakt. Het woord stelling betekent een bewering die men voor waarheid aanneemt en waarvan je zegt dat het zo is.

Na 31 oktober 1517 groeide de om de stellingen toe te lichten. In 1518 legt Luther ze verder uit, om de misstand in het hele pausdom te zuiveren. Door de kerkelijke ban wordt hij tot ketter verklaard, om dit wettelijk te krijgen, wordt er een proces geopend. Deze wordt echter uitgesteld, omdat keizer Maximilianus overleed. Wegens deze uitstel kon Luther zijn geloofsinzichten verder ontwikkelen tot een zelfstandige theologie.

In het jaar 1520 schreef hij drie grote geschriften aan de Christelijke Adel van Duitsland, deze gaan over de Babylonische ballingschap, over de vrijheid van een Christenmens en de definitieve verwijdering van Rome. Daarom wordt in 1520 het proces tegen Luther weer in gang gezet, hij wordt nu definitief verbannen uit de katholieke kerk.

Luther is niet bang en vertrouwt sterk op de Heer. Op 10 december 1520 reageert hij demonstratief door zijn procesbrieven te verbranden, samen met het kerkelijk wetboek en de geschriften van zijn tegenstanders. Bij de verbranding zegt hij; "Omdat jij goddeloos boek de gelovigen van de Heer verdriet aangedaan hebt, doe ik jou verdriet en verteer ik je in het eeuwige vuur en ik breekt definitief met Rome." Het nieuws over deze

gebeurtenis komt ook in Rome terecht, daarom spreekt de Paus op 23 januari 1521 de banvloek uit over Luther. Het woord ban kunnen we vertalen met verbannen, buitengesloten, veroordeling, verstoten en kerkelijk vonnis.

Frederik de derde, keurvorst en medebestuurder van het Saksenland, ook wel Frederik de wijze genoemd, gaf steunbetuiging aan de ideeën van Maarten Luther. Het geldzuchtige pausdom en de machtslust vond hij veel te ver gaan.

De Rijksdag van Worms was een bijeenkomst van alle staten (provincies) in Duitsland. De voorzitter was keizer Karel de vijfde. Alle politieke problemen werden daar besproken. Op de agenda stonden ook de problemen en stellingen van Maarten Luther. Hij werd opgeroepen om zijn standpunt te herzien voor de gezaghebbers van die tijd.

De reis naar Worms.

Op 2 april 1521 gaat Luther naar Worms met op zak een vrijgeleide brief van Frederik de Wijze waarin deze Luther sterk ondersteunt en waarin hij eist dat Luther niet zonder verhoor gearresteerd wordt.

Luthe kreeg een escorte mee van 20 ruiters. In rijtuigen gingen ook vrienden en medestanders mee, de meeste waren bang hem nooit meer terug te zien en in vaste overtuiging dat hij gearresteerd zou worden. Onder de bevolking was inmiddels een omslag gegroeid en zo kreeg hij steeds meer medestanders. Als de stoet aankwam in een plaats en men doorhad dat het Luther was, werd hij met triomf en gejuich ontvangen. Hij preekte en rustte in de plaatsen Erfurt, Gotha en Eisenach. Voordat hij in Worms

aankwam smeekten zijn vrienden om terug te gaan. Hij gaf als antwoord: "Wees niet bang. De duivel wil mij verhinderen het Evangelie te prediken. Nu de keizer roept is het net of de Heere roept". Zijn vrienden spreken openlijk over de brandstapel en Luther antwoordt: De Heere heeft drie jongemannen bewaard in de vurige oven en Hij zal ook mij bewaren. Toen hij op 16 april aankwam in Worms, was het eerder een triomftocht dan een boetetocht. Er waren zoveel mensen bij de poort van Worms dat de stoet moeite had de stad binnen te komen. De volgende dag krijgt hij al bericht dat hij om 4 uur voor de keizer moet verschijnen. Voordat Luther naar binnen gaat worden er bemoedigende woorden gesproken door medestanders: "Gij hoeft niet te vrezen, God zal u niet vergeten noch verlaten".

Binnen gekomen zit keizer Karel de Vijfde (die aangesteld is door het bisdom van Rome) op zijn troon, hij kijkt Maarten Luther minachtend aan, om hem heen stonden keurvorsten (stadhouders) ridders, kardinalen en aartsbisschoppen, allen gekleed in prachtige lange gewaden. Op tafel lagen Luther's stellingen. Op de vraag of dit geschrevene van hem was, antwoordde hij: "Ja". Men vroeg of hij het wilde herroepen, hij antwoordde: "Nee". Luther was gespannen door alle druk op hem. Hij vroeg een dag bedenktijd en na enig aarzelen kreeg hij van de keizer een dag uitstel. Terug op zijn kamer in de herberg bad hij tot God om rust en vrede in zijn hart. De volgende dag 18 april 1521 verscheen hij weer voor de keizer. Met zijn linkerhand op de stellingen en zijn rechterhand omhoog verheven naar de Hemel, stond hij zelfverzekerd voor de

keizer. Luther zweerde dat hij nooit de waarheid zou verloochenen, zijn stellingen waren overeenkomstig met Gods woord. Hij zei tegen de keizer: "Als u kunt bewijzen dat ik iets geschreven heb dat niet overeenkomt met de Bijbel, dan zal ik herroepen. Ik wil en mag alleen naar Gods woord luisteren". De redevoering die nog langer was dan hier verwoord gebeurde in het Latijn. Nog één keer werd gevraagd of hij de stellingen wilde herroepen. Hij antwoordde: "Nee, als u bewijst op grond van de Bijbel dat ik dwaal, dan herroep ik, maar Gods woord kan nooit dwalen". Daarna sprak Luther de legendarische woorden die door velen in latere tijden zijn nagezegd.

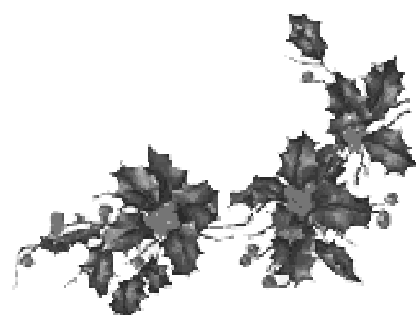
"HIER STA IK, IK KAN NIET ANDERS."

Er ontstond rumoer in de zaal, tegenstanders zeiden tot de keizer dat Luther gedood moest worden, maar de keizer sprak tot de vergadering, Luther heeft een vrijgeleide brief van 21 dagen, hij mag naar huis terug keren, keizer Karel de vijfde had ook door dat de inwoners van Worms, die in grote getale buiten stonden, niet voor hem kwamen, eenmaal buiten zegt Maarten tegen zijn vrienden, zoals het God behaagt de naam des HEEREN zij geloofd en geprezen. Luther blijft nog enkele dagen in Worms dan vertrekt hij weer naar huis, onderweg wordt hij overvallen en ontvoerd niet door zijn tegenstanders maar door zijn medestanders, met medeweten van Luther is dit gebeurd, voor de buitenwereld was het beter om zijn tegenstanders te ontlopen, hij kwam in een kamer van Frederik de wijze die hem de vrijgeleide brief had gegeven.

Luther liet zijn baard groeien kleepte zich als een jonker en werd voorgesteld als jonker Georgie, hij bleef een jaar ondergedoken en verbleef veel op zijn kamer, in elf weken vertaalde hij het Nieuwe Testament vanuit het Latijn in het Duits, ook beschreef hij zijn tocht naar Worms en de belevenissen daarvan. Dan komt hij uit de anoniemiteit, veel die hem kende geloofde het bijna niet, hij keert weer terug naar het klooster in Wittenberg.

De volgende keer een spannend verhaal over de heimelijke liefde met de zestien jaar jongere non in het klooster, Katharina von Bora.

Krijn vd Ham

ISRAEL

Hedendaagse Bijbelse Joden.

Alle godsdiensten vertonen stromingen. Tegenwoordig noemen we dat *veelkleurigheid*.

Ook in het Jodendom zijn er onderscheidene stromingen. Denk maar aan de orthodoxe Joden, de ultra orthodoxe Joden, Messias belijdende Joden enz.

Een kleine aparte stroming binnen het Jodendom vormen de *Karaieten*. Zij noemen zich "Lezers van de Bijbel" (Karaiet). In de middeleeuwen was veertig van de Joden Karaiet. Deze stroming is nu minder bekend. Het zijn Bijbelse Joden die strikt de wetten van Mozes naleven. De mondelinge overlevering van geschriften van het rabbijnse Jodendom beschouwen zij niet als Gods Woord.

In Israël staan de Karaïtische Joden bekend onder de naam *Bnei Mikra* = zonen van de Schriften. Ze komen nog steeds dagelijks in Jeruzalem samen in de oudste in gebruik zijnde synagoge ter wereld. De synagoge wordt het "Het Huis van Gebed van de Zonen van de Schriften" genoemd en is sinds de bouw in de 6e eeuw bijna voortdurend in gebruik geweest. Karaieten vieren in de herfst niet het Joodse nieuwjaarsfeest Rosh HaShana, maar wel het Bijbelse feest van de bazuinen, de Jom Teroeah (Leviticus 23 : 24). Zij houden zich aan de Joodse spijswetten, maar eten wel vlees –en melkproducten tegelijkertijd. Het vlees mag alleen niet van een dier komen waarvan de moeder de melk heeft gegeven. (Exodus 23 : 19) Bijna alle Joodse

feestdagen worden gevierd. Alleen Chanoeka wordt niet in de Bijbel genoemd en daarom ook niet gevierd. Voor de dagelijkse gebeden wordt de Karaïtische sidoer (=gebedenboek) gebruikt. In dit boek staan gebeden die zijn samengesteld uit Bijbelteksten. Karaieten verwachten de komst van de Messias. Ze trekken hun schoenen uit voordat ze de synagoge binnengaan (Exodus 3 : 5).

Zij werpen zich neer om te bidden, zoals dat ook van Daniël en anderen in de Bijbel wordt beschreven.

Deze Bijbelse Joden bidden wanneer er minstens twee gelovigen bij elkaar zijn. Daarmee verwerpen ze de rabbijnse voorwaarde dat er minstens tien mannen aanwezig moeten zijn voor een gezamenlijk gebed (de minjan).

Karaieten doen zich zelf geen tefilin (gebedsriemen) om.

Het gebod "je zult zijn Woord om je arm en je hoofd binden" interpreteren zij net als de Messiaanse Joden als een gebod om volgens Gods Woord te denken en te handelen.

Karaieten geloven net als de Messiaanse Joden dat hun afstamming via hun vader loopt. Dat betekent dat iemand Joods is als zijn vader Joods is. In de Hebreeuwse Bijbel staan ook bijna alle Joodse nageslachten via de vaderlijke lijn genoemd. Het motto van de Karaieten is hetzelfde als dat van de Bereanen uit het Nieuwe Testament: *Onderzoek dagelijks de Schriften en vertrouw niet op eigen inzichten*"

Sinds de tijd van Mozes zijn er altijd Joodse stromingen geweest die zich helemaal aan de oorspronkelijke geschreven Tora hebben gehouden.

De Farizeeën uit de tijd van Jezus gingen er altijd van uit dat er wijze mannen voor nodig waren om de Tora uit te leggen aan eenvoudige mensen. Ze bleven er bij dat God aan Mozes naast de schriftelijke wet op de stenen tafelen ook nog een “mondelling Tora” had gegeven. Deze geboden werden verzameld en opgeschreven, en vormden samen de *Talmoed*. Alle moderne Joodse tradities staan opgeschreven in de *Talmoed*. De Karaieten wijzen er – evenals de Messiaanse Joden - op dat deze mondelling Tora geen enkele keer in de Bijbel wordt genoemd en daarom niet bepalend kan zijn voor het Joodse leven.

Opmerkelijk is dat de *Talmoed* Ethiopië nooit heeft bereikt. De Ethiopische Joden praktiseren nog altijd het oude Bijbelse Jodendom, zonder ook maar een enkel concept uit de “mondelling Tora”.

Alhoewel in de Middeleeuwen veertig procent van de Joden tot de Karaieten behoorden, kreeg het rabbijnse Jodendom steeds meer invloed in de Joodse wereld en verwierp de op de Schrift gebaseerde uitleg van de Karaieten.

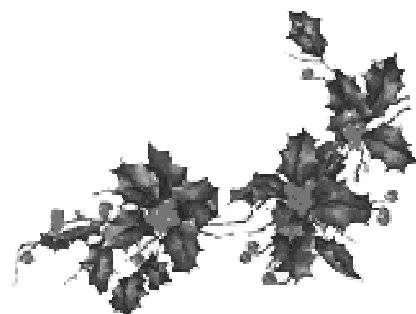
Vandaag de dag zijn er over de gehele wereld nog maar vijftigduizend Bijbelse Joden. Hun grootste gemeenschappen bevinden zich in Israël en in de Verenigde Staten. Er zijn nog enkele kleine groepen in Turkije, Europa en China.

De voorzitter van het bestuur van de Karaitische Joodse Universiteit in de VS, is van mening dat het rabbijnse Jodendom van het pad is geraakt, omdat het zich niet aan de Hebreeuwse Bijbel houdt. Het is

opmerkelijk dat alle argumenten die tegenspreken dat Jezus de Messias is, uit de koker van rabbijnen komen. De vraag is nu of Karaitische Joden open staan voor een Messias die Jezus heet.

Iemand die met een Karaiet sprak en hem daarna vroeg zei dat men nog altijd op de Messias wacht. Omdat de Karaieten nog nooit het Nieuwe Testament hebben gelezen, weten ze ook niets van Jezus af. Maar de bewuste Karaiet was wel bereid om de profeten na te pluizen of er eventueel iets erover te vinden was.

Arie Evert Versluis
(bron:ITD)

ZONDAGSRUST

Vrije zondag is niet in ieder land zo gewoon als in Nederland. we leven in een jachtige tijd waarin het verschil tussen zondagen en werkdagen helaas steeds kleiner wordt.

Veel christenen in deze wereld gaan tussen de bedrijven door naar de kerk. Net als de eerste christenen in het Nieuwe Testament trouwens. Ook zij kenden de vrije zondag niet. Zij kwamen vóór hun werk of 's avonds na het werk samen. Eén ding hebben de meeste christenen wel gemeen; de zondag als rustdag vinden ze een mooi gegeven en zouden ze niet graag willen missen, aangezien de hele week vaak al zo vol gepland zit.

De hele week gaat Hij met ons mee; de zondag is naar mijn idee een ideale dag om met God mee te gaan en te luisteren naar wat Hij te zeggen heeft. "Werkzaamheden die ik de hele week al doe, laat ik op zondag bewust liggen. Ik ga 's morgens naar de kerk en daarna koffiedrinken. Na het eten ga ik met mooi weer vaak iets voor mezelf doen of ga ik gezellig naar vrienden/familie, lees wat en kruip soms een uurtje mijn bed in.

Verder denk ik dat iedereen zijn eigen verantwoordelijkheid heeft in hoe hij of zij de zondag invult. Daar moeten we elkaar vrij in laten. Ik vraag vaak aan mezelf: 'Kan ik God meenemen bij wat ik nu ga doen?'

"Ik zie de zondag als een dag die we van God hebben gekregen om uit te rusten en te ontspannen, andere dingen te doen dan op een doordeweekse dag; een dag die apart gezet is door God Zelf!" Maar ook een dag waarop we bij elkaar zijn, waarop

je familie of vrienden kunt bezoeken. Bovendien is de zondag voor mij door de hele week verweven. Ik luister weleens op maandag een preek van de zondag ervoor, luister en zing opwekkingliederen mee in de auto op weg naar werk of huis. Dan zegt toch ook niemand: 'Dat mag je niet op bijvoorbeeld op maandag of donderdag doen, dat is voor de zondag?'

Wim Streefkerk

DE KERSTPLAAT

Het was half november en ik reed van mijn werk naar huis.
Ik zette de radio eens een keer op Sky Radio en jawel hoor, de kerstplaten werden alweer gedraaid.
Je vraagt je dan af of dit al zo vroeg in het jaar moet. Kan dit niet wachten tot na Sinterklaas? Nee dus.

Heel veel artiesten hebben of een compleet kerstalbum gemaakt dan wel een single.
Dit is ook behoorlijk lucratief, de rockband Slade bijvoorbeeld verdient ieder jaar met de single Merry Christmas Everybody zo'n € 680.000.

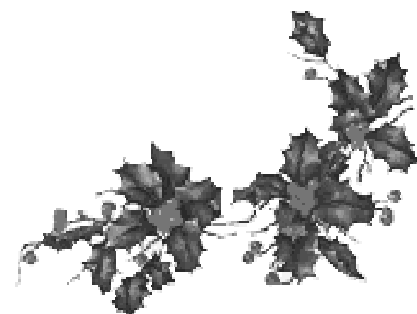
Heel veel artiesten hebben wel één of meer kerstnummers gemaakt.
Denk aan John Lennon, Wham, Band Aid, Bing Crosby, Mariah Carey, Chris Rea, enz.,.
Ze gaan over onder andere vrede, geen oorlog meer, witte kerst, Santa Claus, relatie problemen.
Natuurlijk hebben vele van hen ook traditionele kerstliederen op hun repertoire staan. Zoals Silent Night, What Child is this, O come all ye faithful. Alle zenders draaien deze platen met als koploper Sky Radio die met de kerstdagen non stop deze muziek draait.

Maar er is ook een groep Christen artiesten die ook kerstmuziek hebben gemaakt.
Zo hebben aantal artiesten een Nederlandstalige album gemaakt bv Pearl Jozefzoon – Het licht komt er aan.
Sela – Live in Gouda (CD/DVD)
Joke Buis – Kerst bij Joke Buis
Gerald Troost – Morgen is het Kerstfeest.

Buitenlandse Kerst albums:
Casting Crowns – Peace on Earth
Chris Tomlin – Adore (songs of Worship)
Michael W. Smith -Christmas
Matt Redman – These Christmas Lights

Natuurlijk is dit maar een kleine selectie albums, maar als je eens wil luisteren naar deze artiesten stem dan af op Groot Nieuws Radio op kanaal 829 bij KPN of Telfort.
Of via de site klik dan op de luister button
Je kan ook naar Spotify of Deezer daar zijn de meeste Gospelartiesten ook te vinden.
Ook kan je kerstmuziek kopen bij de Christelijke webshop Gospel.nl.
Veel luisterplezier!

Ton de Kruijk

VOOR JOU – voor de allerjongsten

Ga je mee op zoek naar het koningskind?
Ga je mee op zoek, want wie zoekt, die vindt.
Ga je mee op zoek naar het koningskind?
Want wie zoekt, die vindt!

Ga je mee op reis? Wie weet lang en ver.
Ga je mee op reis? Kijk, daar is de ster!
Ga je mee op reis? Wie weet lang en ver,
kijk daar is de ster!

We hebben die ster, daar in het westen
gezien.
De mooiste van de mooiste, de lichtste
bovendien.
Er is een kind geboren, een kind als nooit
tevorens.
Een heel bijzonder koningskind
misschien...

Ga je mee op zoek naar het koningskind?
Ga je mee op zoek, want wie zoekt, die vindt.
Ga je mee op zoek naar het koningskind?
Want wie zoekt, die vindt!

VOOR JOU – 12 MIN**Witte Kerst**

Op het moment dat ik dit schrijf, ligt er sneeuw. Kinderen sleeën, mensen lopen dik ingepakt voorbij. Veel mensen houden van sneeuw, al is het ook vaak erg lastig, vooral als je de weg op moet. We hopen dan in het bijzonder op een witte Kerst, sneeuw tijdens de Kerstdagen. Het geeft extra sfeer en het levert mooie plaatjes op als je met je camera op pad gaat. Maar buiten dat: waarom houden zoveel mensen van sneeuw? Ik denk ook omdat het alle vuil en lelijkheid bedekt. Sneeuw is zo zuiver en licht. Het geeft een gevoel van schoonheid en reinheid.

Ik hoop ook op een witte Kerst voor iedereen en ik wens jullie die ook toe. Nee, ik bedoel niet dat ik hoop op een dik pak sneeuw voor je deur. Ik moet denken aan de komst van Jezus naar deze aarde. Hij kwam om het weer goed te maken tussen God en de mensen. Lees Johannes 3:16 maar eens: *Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.* Ergens anders in de Bijbel staat: *al waren uw zonden als scharlaken (dat is een dieprode kleur), zij zullen wit worden als sneeuw.*

Jezus is gekomen om alles wat niet goed is tussen God en mensen weg te nemen. Hij bedekt jouw en mijn zonden, zodat ze wit worden als sneeuw. Alle lelijkheid en vuiligheid neemt Hij weg als je neerknielt bij Hem en Hem vraagt Koning te worden in jouw hart. Dat wens ik je toe. Kom, laten wij aanbidden die Koning!

Coby Bos

VOOR JOU – 12 PLUS**Zondagsrust**

Als de pepernoten in de winkels liggen en het 's avonds vroeg donker is, dan voel je de extra koopzondagen alweer aankomen. In steeds meer plaatsen zijn de koopzondagen trouwens niet eens meer van de feestmaand afhankelijk, maar kun je het hele jaar door shoppen op zondag.

Eén van de belangrijkste teksten die vaak gebruik wordt als argument voor de zondagsrust, vind je in het begin van de bijbel. Daar staat dat God in zes dagen de aarde heeft geschapen en dat Hij op de zevende dag daarvan uitrustte. Hij zegende deze dag en verklaarde die heilig.

Het is Jezus zelf die erop wordt aangesproken dat Hij zich niet aan de sabbatdag houdt. Hij stond toe dat zijn leerlingen koren plukten op deze heilige dag en zelf genas Hij een man met een verschrompelde hand. Als Jezus daarop aangesproken wordt zegt Hij zelf Heer en Meester te zijn over deze dag. Goed doen of een leven redden, dat kan en mag vindt Jezus.

Nou gaat het in de Bijbel de hele tijd over de sabbat en hier hebben we het over de zondag. Hoe zit dat? De Joden hielden de rustdag in de tijd van de Bijbel, maar ook nu nog steeds op zaterdag. Om precies te zijn van vrijdagavond zonsondergang tot de zonsondergang van zaterdagavond. Veel christenen (joden en niet-joden) kwamen in de tijd van het Nieuwe Testament op de eerste dag van de

week bij elkaar. Dat is dus een dag later. Keizer Constantijn de Grote stelde zo'n drie eeuwen na Christius de zondag als rustdag in voor zijn hele rijk.

Er zijn christenen die vinden dat je niet mag werken op zondag. Tenzij je goed doet of een leven redt door bijvoorbeeld in een ziekenhuis te werken. Of die vinden dat je niet iemand voor je mag laten werken en daarom bijvoorbeeld een supermarkt dicht moet blijven of dat je niet uit eten mag gaan. Anderen vinden relaxen en je eigen ding doen een zondagsbesteding omdat dit vaak ontspannen is en quality-time met familie of vrienden betekent. Wat vind jij.....

Wim Streefkerk

KERSTVERHAAL

**Ga je mee opzoek...
..want wie zoekt, die vindt!**

"Chris, Chris" roept moeder vanuit de keuken. "Chris wil jij even de post uit de brievenbus halen? Chris van Walderveen zit net lekker in zijn spannende boek te lezen wat hij heeft uitgekozen met kerstfeest van school. Eigenlijk heeft hij niet veel zin om de post uit de brievenbus te halen want het is erg koud buiten. Toch maar even snel doen denkt Chris. Hij rent naar de brievenbus vooraan de weg, pakt snel de stapel post eruit en rent weer naar binnen. Kijk eens moeder wat een stapel kaarten er vandaag weer gekomen is!. Ja, Chris woont in de pastorie, zijn vader is dus dominee, en daarom sturen heel veel mensen van de kerk een kerstkaartje naar de fam. van Walderveen. Samen met moeder bekijkt Chris de kaarten. Plotseling zegt hij: "Hé, deze is speciaal voor mij! Kijk maar het staat er op Voor Chris van Walderveen, Dorpsstraat 25." Snel maakt hij de envelop open en kijkt nieuwsgierig naar de kaart. Aan de voorkant van de kaart staat: "Ga je mee op zoek?" Nee, dit is geen kerstkaart, maar een uitnodigingskaart. Binnenin leest Chris: *Hallo Chris, dinsdag hoop ik mijn verjaardag te vieren. We gaan schatgraven bij ons in het bos. We beginnen om twee uur en om ongeveer zes uur is de zoektocht afgelopen. Ga je mee op zoek? Groetjes van Danny.* Chris heeft er nu al zin in. leuk. Bij de verjaardag van Danny doen ze altijd zulke leuke

dingen in het bos. Breng eerst maar even deze post naar vader in de studeerkamer, zegt moeder. Als Chris de studeerkamer binnen komt is vader druk aan het praten met iemand aan de telefoon. Chris legt de post op zijn bureau, en zachtjes loopt Chris de studeerkamer weer uit. Hij hoort nog dat vader zegt: "Ja bij ons in de kerk is het precies net zo gegaan. Ook 's nachts."

Chris loopt door naar de kamer en gaat weer verder lezen in zijn boek. Eindelijk is het dinsdag. Chris heeft vandaag verjaardag van Danny. Hij roept: "Mam ik ga hoor! Dag Chris doe je voorzichtig, veel plezier hoor!" Roept moeder hem na. Daar gaat Chris op zijn fiets. Hij fietst snel door. Onderweg ziet hij ook andere kinderen uit zijn klas. Allemaal gaan ze naar de verjaardag van Danny. Danny heeft de hele klas uitgenodigd. Er zitten maar 10 kinderen in groep 6. 5 jongens en 5 meisjes. Daarom mochten ze allemaal komen. De vader van Danny had gezegd: "Er is ruimte genoeg in het bos en hoe meer er zijn hoe spannender." Ja Danny's vader is jachttopziener. Hij weet dus heel veel over het bos en over de dieren. Ze wonen dan ook aan de rand van het bos. Als iedereen er is wordt het spel uitgelegd. Op het kaartje stond: *Ga je mee op zoek*. Het spel heet Schatgraven. Danny's vader zegt: "Jullie gaan zo het bos in op zoek naar een schat die ik daar vanmorgen heb begraven. Jullie gaan in groepjes van 2. Een jongen en een meisje. Jullie krijgen 3 dingen mee:

1. een kaart van het bos. Middenin op de kaart staat een cirkel. Ergens binnen in die cirkel ligt de schat begraven. Blijf op de paden lopen,

want dit is een stukje beschermd bos. Auto's mogen hier niet komen dus daar hoef je niet voor uit te kijken. Let onderweg maar eens goed op of je nog dieren ziet. Dit kan alleen maar als je heel stil bent.

2. je krijgt ook een schep mee, waarmee je de schat kunt opgraven en

3. je krijgt een fluitje mee waarop je heel hard mag blazen wanneer je de schat hebt gevonden. Dan weten de anderen ook dat het spel afgelopen is en gaan we allemaal weer naar huis.

Dan nog een belangrijk ding: ik heb boven de schat een rood paaltje in de grond gezet. En de schat ligt begraven in een rode plastic tas. Nou allemaal veel succes en let op dat je elkaar niet voor de voeten loopt want dan is het niet leuk meer. Het bos is groot genoeg en iedereen heeft evenveel kans. Tot straks". Daar gaan de kinderen, allemaal met een kaart en een schep en een fluitje. Het eerste stukje rennen er wat snel weg. Maar na een poosje loopt iedereen heel stil rond te speuren. Ze zien van alles. Doordat er iets sneeuw op de grond ligt kun je ook sporen van voetstapjes van dieren zien. Danny heeft van zijn vader geleerd van welke dieren die sporen zijn, zoals van een konijn en een wild varken. Hij legt het aan Marleen uit waar je precies op moet letten.

Chris en Anneke lopen een eindje verderop in het bos. "t Is hier al wel een beetje donker vind je niet Chris?" zegt Anneke. "Ben je soms bang?" plaagt Chris. "Nee, helemaal niet." zegt Anneke stoer. "Laat de kaart nog eens zien" zegt Chris. "Ja, zo te zien lopen we nu in het gebied binnen de cirkel dan moeten we nu

goed opletten of we iets verdachts zien." Na een tijdje zegt Anneke: "Kijk! Voetstappen!" Ze volgen deze, maar komen even later weer op hetzelfde punt uit. Het waren hun eigen voetstappen. Ze hadden gewoon een rondje gelopen. Wel een beetje dom natuurlijk. "Hier gaan we links" zegt Chris "want dit schiet ook niet op". "Zouden we dat wel doen?" zegt Anneke. "Die dennenbomen staan daar wel heel dicht op elkaar. Het is daar zó donker. Daar heeft Danny's vader de schat vast niet begraven". "Natuurlijk juist wel" zegt Chris, "anders is het veel te gemakkelijk".

Chris gaat voorop en Anneke komt er vlak achteraan. Ze kijkt nog een achterom en ziet daar ook nog Danny lopen. Ze zwaait nog een keer naar Danny.

"Hé moet je nou eens kijken", zegt Chris. "Bandensporen van een auto. Ik meende toch dat Danny's vader zei dat dit een beschermd gebied was. Hier mogen toch geen auto's komen? Misschien heeft hij wel zelf de auto gebruikt vanmorgen en heeft hij toen hier vlakbij de schat begraven. Ja. Kijk hier stond de auto stil en hier voetstappen. Maar hier is niets meer. Hoe kan dat nu?" zegt Chris. Hij kijkt nog een goed om zich heen. "Hé kijk daar, daar is een groen paaltje. Kom op met die schep. We hebben de schat gevonden. Pfff, hij heeft hem wel diep begraven zeg. Ik krijg het er warm van!" zegt Chris. Maar dan stoot hij op iets hards. "Ja hoor ik heb hem, maar het zit in een kist en niet in een plastic rode tas. Hoe kan dat nou?" "Het is ook wel erg groot". Anneke buigt zich ook over het gat dat Chris heeft gegraven.

"Wat doen jullie hier! Blijf van onze spullen af!" Twee boze mannen grijpen Anneke en Chris achter in hun kraag, plakken hun monden af met breed plakband en binden hun handen vast op hun rug. Voordat ze in de gaten hebben wat er allemaal gebeurt, worden ze snel achterin een bestelbusje geduwd. Het is er helemaal donker. Even gaat de deur open en wordt er nog wat achterin het busje gegooid. Dan rijden ze snel weg. Wat gebeurt er toch allemaal. Chris en Anneke begrijpen er niets van.

Ondertussen zoeken de andere kinderen in het bos verder. Peter en Silvia hebben een rood paaltje gevonden. Ja hoor zij hebben de schat. Snel graaft Peter en haalt een rode plastic tas naar boven. Vlug kijken Silvia en Peter wat er in zit. "Oh ja", zegt Silvia "nu snel heel hard op het fluitje blazen want wij hebben gewonnen". Ook Danny en Marleen horen het fluitje, ah, jammer een ander heeft de schat gevonden. Dan nu maar allemaal naar huis. Maar juist op dat moment hoort Danny ook een auto. Maar dat kan helemaal niet. Dat mag hier niet. Dat zijn vast stropers, vader heeft verteld dat er weer stropers in het bos bezig zijn, maar die zijn er meestal 's nachts. Nog net achter een boom ziet Danny een zwart bestelbusje weg rijden. Hij kijkt naar het nummerbord FF-29-NN. "Goed onthouden Marlies, FF-29-NN, en straks aan vader vertellen, misschien hebben we nu de stropers wel te pakken."

De kinderen lopen allemaal terug naar het huis van Danny. "Zo wie heeft er goed gezocht en de schat

gevonden?!" zegt Danny's vader. "Oh, ja ik zie het al Peter en Silvia. Nou jullie mogen de schat lekker zelf houden, want jullie hebben hem ook eerlijk gevonden.

Maar nu gaan we allemaal lekker pannenkoeken eten. Jullie zullen wel trek hebben. Moeder heeft een hele grote stapel gebakken, terwijl jullie aan het schatzoeken waren."

Als iedereen aan tafel zit, zegt moeder: "Er zijn toch 10 kinderen? Waar zijn Chris en Anneke nou gebleven, zouden die nog in het bos zitten? Heeft iemand hen nog gezien?" Danny vertelt dat hij Anneke nog gezien heeft bij het donkere dennenbos. "Maar," zegt Danny, "ik heb ook nog een bestelbusje gezien in het bos. Ik dacht dat die van de stropers waren. Ik weet nog het nummerbord. FF-29-?. Hoe was het ook alweer Marleen? Oh ja, FF-29-NN." Vader schrijft het gelijk op. "Gaan jullie maar vast eten" zegt vader, "dan ga ik zoeken naar de kinderen." Na een poosje komt vader terug, hij kijkt bezorgd, maar hij heeft niets gevonden. Wel bandensporen en voetstappen in de sneeuw, maar geen kinderen. Gaan jullie allemaal maar naar huis, dan zal ik de ouders van Chris en Anneke en de politie waarschuwen. Zo eindigt de spannende verjaardag heel akelig.

Vijftig kilometer verderop rijdt een zwarte bestelbus over de snelweg. Leo en Koos zitten voorin. "Zeg Koos", zegt Leo. "Hoe gaan we dit nu verder doen?". "Begin je nou alweer te zeuren? We gaan gewoon door volgens plan" zegt Koos. "We hebben bijna het geld te pakken en dan nu door zo'n paar lastige wijsneuzen de boel in de war laten

sturen, nou mooi niet hoor. We gaan door! We moeten opschieten. We hadden al in Duitsland moeten zijn. Eerst nog even die kinderen ergens opsluiten, anders gaan ze gelijk naar de politie."

Dan stopt de auto. Chris en Anneke worden uit de auto gehaald. Ze zien een schuur. Daar worden ze naar binnen geduwd. Het touw gaat van hun handen af en het plakband van hun mond. Maar gelijk achter hun gaat de deur op slot. Ze trekken en duwen wat ze kunnen, maar er is geen beweging in te krijgen ze kunnen er nooit uit. Ze roepen HELP, HELP, HELP! Maar er is niemand die hen hoort. Ze zitten alleen in een schuur met wat schapen en er ligt wat hooi. Daar zitten ze dan midden in het hooi, midden in de nacht. Helemaal donker, Helemaal alleen. Anneke begint te huilen. "Ik wil naar huis, ik wil naar mama, ik ben bang!" Chris snikt ook: "Ik wil ook weg hier, ik wil ook naar mama!" "Weet je", zegt Chris na een poosje, "Weet je waar ik net aan moest denken? Aan het verhaal met kerstfeest van de herders, die moesten gaan zoeken naar het Kindje in de kribbe in Betlehem. Ze wisten niet precies waar ze moesten zijn. Ik weet zeker dat jouw en mijn vader en moeder nu aan het zoeken zijn naar ons. Zullen we samen bidden Anneke? Bidden of de Heere God papa en mama wil helpen met zoeken om ons te vinden?"

En dat doen ze, samen vouwen ze hun handen, sluiten hun ogen en vragen aan de Heere God of Hij hen weer veilig thuis wil brengen en of de mensen die hun aan het zoeken zijn hen toch snel mogen vinden. Ze worden er allebei rustig van en vallen even later in slaap.

Het is de volgende ochtend. Er lopen mensen naar een schuur midden in een weiland.

"Anneke!" roept een stem "Chris!" roept een andere stem. "Mama!" roepen Anneke en Chris tegelijk. Ze rennen naar de deur, maar die zit op slot. "Hier! Hier! Hier zitten we" roepen ze. Daar gaat de deur open. Chris en Anneke vliegen hun vader en moeder in de armen. "O gelukkig jullie hebben ons gevonden". Chris vraagt: "Maar hoe wisten jullie dat wij hier zaten?"

Vader vertelt dat nadat Chris en Anneke spoorloos waren verdwenen, gelijk de politie was ingeschakeld. Doordat Danny het nummerbord van het bestelbusje had onthouden, Had de politie groot alarm geslagen. En zo hadden ze het busje aangehouden op een snelweg vlak bij de Duitse grens. In het busje lagen allemaal gestolen spullen uit kerken. Heel veel Statenbijbels, (van die grote oude Bijbels, die zijn veel geld waard) en andere kostbare spullen.

"Ook de spullen die bij ons uit de kerk waren gestolen, lagen in dat busje" zegt vader. "Die Koos en Leo zijn meegenomen naar de gevangenis en hebben daar verteld waar ze jullie hadden opgesloten. Toen zijn we natuurlijk direct naar jullie toegegaan".

Iedereen is blij en dankbaar dat de kinderen weer gevonden zijn en gaan allemaal weer naar huis. Chris gaat thuis eerst lekker in bad en dan naar bed. Hij is nog erg moe van al de spanning. De volgende dag is het Kerstfeest van de zondagsschool in de kerk. Meester vertelt het verhaal van de geboorte van de Heere Jezus in de stal van Bethlehem. Als Chris

het hoort moet hij gelijk weer denken aan wat er 's nachts in die schuur met hem en Anneke is gebeurd. Gelukkig zij zijn gevonden. En nu kunnen zij allemaal samen het Kerstfeest vieren. Niet meer aan die nare dingen denken.

Het is een paar maanden later. Het gaat goed met Chris. Zo af en toe droomt hij nog wel eens over het angstige avontuur wat zij beleefd hebben, maar gelukkig wordt dat steeds minder.

Op een dag zegt vader tegen Chris: "Zou je wel met me mee willen op bezoek naar de gevangenis?" "Naar de gevangenis? Wat doen? Naar wie?" "Naar die dief Leo, die jou ook heeft meegenomen". "Nee, hoor" zegt Chris, "daar ga ik niet meer naar toe. Die man zit veilig achter de tralies, laat hem daar maar mooi zitten. Die man wil ik nooit weer zien".

"Ik weet dat het misschien wel moeilijk is voor jullie, maar je hoeft voor hem echt niet meer bang te zijn, hij is erg veranderd. Ik heb Anneke ook gevraagd en zij gaat ook mee, als jij ook gaat". Een beetje aarzelend zegt Chris "nou, goed dan, als Anneke ook gaat, ga ik ook, maar niet alleen U moet mee".

En zo gebeurt het dat ze samen op bezoek gaan naar de gevangenis. Daar zien ze Leo zitten op een stoel. Het hoofd naar beneden. Hij schaamt zich en durft de kinderen bijna niet aan te kijken. Dan begint hij te vertellen. Dat de vader van Chris hem heeft opgezocht. En dat ze ingebroken hadden in kerken en kostbare spullen mee hadden genomen. Vooral Statenbijbels. Hij had nog nooit een Bijbel gelezen. Totdat de vader van Chris hem er

een had gegeven. Die had gezegd: "Je hebt er zoveel gestolen, maar deze krijg je van mij cadeau, lees er maar veel in en als je iets niet begrijpt zal ik proberen om het je uit te leggen."

Leo ging verder: "Ik ben begonnen met lezen, eerst begreep ik er niet zoveel van, maar jouw vader heeft mij veel verteld en uitgelegd. Ik begon steeds meer te begrijpen wat een verkeerd en zondig leven ik heb gehad, maar ik heb ook mogen leren dat de Heere mij mijn zonden wil vergeven door de Heere Jezus. Daarom wil ik jullie nu ook vragen of jullie mij ook willen vergeven want ik heb jullie erg bang gemaakt en veel verdriet gedaan. Daar heb ik erg veel spijt van." Een beetje verlegen geven Chris en Anneke Leo een hand en zeggen dat ze hem alles willen vergeven.

"Weet je wat ik zo'n mooie tekst vind uit de Bijbel?" zegt Leo: "*Zoekt eerst het koninkrijk van God.*" Ik wou altijd rijk worden. Daarom ging ik zoeken naar kostbare spullen, om die te stelen. Maar uiteindelijk werd ik helemaal niet gelukkig. Ik kwam zelfs hier in de gevangenis terecht. Maar nu hier in de gevangenis heb ik pas echt geleerd wat belangrijk is. Ik heb het aller kostbaarste gevonden: Een schat in de hemel: De Heere Jezus."

Zo mogen wij ook zoeken naar het Kind Jezus in de kribbe. Hij is naar deze aarde gekomen om ons te verlossen van onze zonden. Hij alleen kan ons voor altijd echt gelukkig maken!

Ga je mee op zoek? Want wie zoekt die vindt!

